

УВАГА!

Хай живе закон!

8

січня
2010
року

№ 1 (204)

Газета Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

Видається з вересня 1999 р.

Микола Іванович Палієнко – відомий український правознавець, фахівець у сфері державного права, один із організаторів юридичної освіти і науки народився 25.11 (7.12) 1869 року у м.Києві. Вищу освіту Микола Іванович здобував на юридичному факультеті Імператорського Київського університету Святого Володимира, а після закінчення в 1892 році знаходився в науковому відрядженні за кордоном, працюючи у вищих навчальних закладах Парижа, Гейдельберга, Страсбурга.

За результатами наукових досліджень М.Палієнко захистив магістерську дисертацію і у 1901-1906 роках працював приват-доцентом у Демидівському юридичному ліцеї на кафедрі енциклопедії права (Ярославль).

У 1906 році Палієнко був обраний професором Імператорського Харківського університету, захистив докторську дисертацію (1912 р.) та певний час працював проректором. У 1919-21 роках викладав у Таврійському університеті (Сімферополь). Із квітня 1921 року він продовжує роботу на правовому факультеті Харківського інституту народного господарства професором, а потім – завідувачем секції публічного права, очолював науково-дослідну кафедру проблем сучасного права Всеукраїнської Академії наук. У 1930-х роках Микола Іванович обирався академіком ВУАН, працював вченим секретарем наукового комітету Наркомату освіти УРСР.

Значний внесок зробив Микола Іванович у розвиток теорії і філософії права, науки конституційного права, українського державотворення, брав участь у підготовці Конституції

УРСР 1929 р. та ряді інших законодавчих актів. Його працю «Проблема суверенітету сучасної держави» (Харків, 1929р.) вважають науковою базою для розробки й прийняття першої Конституції УРСР.

Дослідники творчого надбання М.Палієнка також відзначають

жовності та суверенітету.

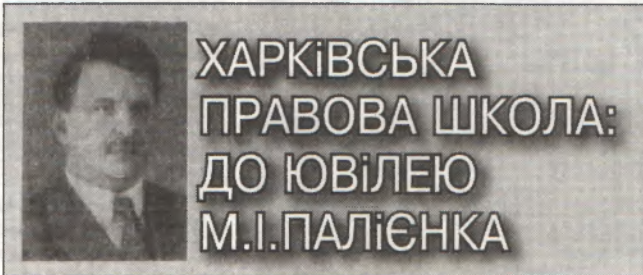
Певний час М.Палієнко очолював Комісію з вивчення проблем радянського права та державного будівництва будучи академіком Академії наук УРСР за спеціальністю «державне право». Активно займаючись науковою творчістю, він вивчав державний лад і право капіталістичних країн.

Миколу Івановича Палієнка часто залучали до практичної діяльності в органах державної влади і управління, він виступав з лекціями перед державними працівниками, надавав консультації, підготував наукову роботу «Контроль у радянському

управлінні». Вчений активно працював над проектами законодавчих актів, які стосувалися державно-правової організації УРСР, брав участь у підготовці Конституції УРСР 1937 року (дослідження «Розвиток Конституції УРСР як складової частини СРСР» 1936 р. на базі ВУАН).

Після тяжкої хвороби М.Палієнко помер 11 листопада 1937 року в м.Харкові. Внесок Миколи Івановича Палієнка у правову науку має велике значення.

Ольга БУДЕЦЬКА,
заступник директора
бібліотеки академії

його активну участь в організації і підготовці випусків журналу з актуальних проблем становлення молодшої радянської правової науки «Вісник Радянської юстиції», харківського правового журналу «Голос Права». Саме у цьому періодичному виданні друкувалися відомі на той час харківські правознавці, публікувались наукові статті з питань конституційного, цивільного, трудового права, матеріали судової практики тощо. Науковий доробок М.І.Палієнка складається в основному з праць із проблем праворозуміння, розвитку і демократизації вітчизняної дер-

У фондах відділу рідкісних книг нашої академії зібрано основні праці М.І.Палієнка, зокрема: «Суверенитет. Историческое развитие идеи суверенитета и ее правовое значение» (Ярославль, 1904); «Формы государственного устройства и управления» (Х., 1917); юридичне дослідження «Основные законы и формы правления в России» (Х., 1917); монографія «Право гражданства в современных Федерациях» (Х., 1926); «Задачи и пределы юридического изучения государства» (СПб., 1912); «Конфедерации, федерации и союз ССР» (Одесса, 1923) та багато інших.

Із творчістю видатного харківського правознавця можна ознайомитися також у відділі рідкісних книг на постійно діючій книжковій експозиції «Вчені харківської правової школи».